

epifania

TYGODNIK PARAFII
RZYMSKOKATOLICKIEJ
Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 544 • PIERWSZA NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU • 18 lutego 2024 r.

SŁOWO TYGODNIA

z EWANGELII wg św. Marka (1, 12-15)

Zaraz też Duch wyprowadził Go na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś usługiwali Mu. Gdy Jan został uwięziony, Jezus przyszedł do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię!»

CZYTANIA NIEDZIELNE:

(Rdz 9,8-15);

(Ps 25,4-5.6-7bc.8-9);

(1 P 3,18-22);

Aklamacja (Mt 4,4b);

(Mk 1,12-15);

Ks. Marian Rowicki

Pan Jezus przed rozpoczęciem misji zbawienia człowieka, pości w samotności kuszony przez diabła. Napelniony mocą z nieba głosi Ewangelię i wzywa do nawrócenia. Demon zwyciężony, ale walka trwa do końca czasów. Jezus pragnie nas wspierać w codziennej walce z mocami ciemności. Tylko z Jego pomocą zwyciężamy złego i odkrywamy drogę prowadzącą do Domu Ojca. Wykorzystajmy dobrze dany nam czas.

KUSZENIE

Ewangelia wg św. Marka opisuje kuszenie Jezusa w niewielu słowach. Więcej wiemy o tych pokusach z innych ewangelii. Pokusa zgłodniałego ciała, pokusa pychy, zarozumiałości, pokusa bogactwa, chciwości.

Świat przekonuje nas bardzo skutecznie, że żyjemy po to, aby tym pokusom ulegać, aby zaspakajać potrzeby, które one nam podpowiadają. Co z tym robimy? Czy mówimy NIE tak jak zrobił to Chrystus? Tylko kto chce dzisiaj naśladować Chrystusa? On tak bardzo ogranicza naszą wolność. Lepiej iść za podszeptami Złego, to takie przyjemne... i tak wiele obiecuje. I tak jak w raju obiecuje... i zostawia na lodzie.

Jezus decyduje się na drogę, która jest ciężka: na drogę krzyża. Być może nie brzmi to zachęcająco dla nas, którzy chcemy być naśladowcami Jezusa, ale jest to jedyna droga do Boga. Krzyż Jezusa jest jedyną drogą do świętości.

W czasie Wielkiego Postu częściej niż kiedy indziej myślimy o krzyżu. Uczestniczymy w nabożeństwie Drogi Krzyżowej, słuchamy komentarzy do poszczególnych stacji, jesteśmy świadkami cierpienia Jezusa Chrystusa, Jego Matki, Jego uczniów, zachowania tłumu i zadania.

Tylko kto chce dzisiaj naśladować Chrystusa?

On tak bardzo ogranicza naszą wolność. Lepiej iść za podszeptami Złego, to takie przyjemne... i tak wiele obiecuje. I tak jak w raju obiecuje... i zostawia na lodzie.

Wiem sobie pytanie: gdzie ja jestem i czym dla mnie jest Krzyż Jezusa? czy chcę iść tą drogą? Odpowiedź na to pytanie daje nam stosunek do naszego krzyża, do naszych pokus. Nasze życie jest pełne doświadczeń, chorób, problemów, wydarzeń niemyłych, nawet czasem strasznych. Musimy dźwigać codziennie rozmaite krzyże, stajemy przed różnymi pokusami. Często pytamy: „dlaczego ja?”. Buntujemy się i mamy pretensje do Boga, że nas nie kocha, że nas

opuścił, że inni mają lepiej. To nie jest droga do świętości.

Istnieje wiele pokus, którym ulegamy, ponieważ nasze ciała są słabe, lecz mamy Boga, który nie pozwoli byśmy byli kuszeni ponad nasze siły (1 List do Koryntian 10,13). A więc damy radę. W dzisiejszej Ewangelii Jezus uczy nas też, jak radzić sobie z atakami kusiciela. Musimy używać Słowa Bożego. W tej duchowej walce jest jedna broń służąca do ataku - miecz Ducha, którym jest Słowo Boże (List do Efezjan 6,17). Czytając regularnie Biblię, bierzemy ten miecz w swoje ręce i przezwyciężamy pokusy. Słowo Boże jest egzorcyzmem na kuszenie. Pokusą, która często nas osłabia jest chęć porównywania się z innymi. Zawsze widzimy się lepszymi lub gorszymi od innych. Ale Pan Bóg nie będzie nas porównywał z naszymi sąsiadami, ale spyta co zrobiliśmy z ofiarą Jego Syna. Czy z niej skorzystaliśmy?

Znamy wszyscy powiedzenie: „jak trwoga to do Boga”. W czasie trudności i doświadczeń poznajemy, jak mało od nas zależy i szukamy pomocy u naszego Ojca w niebie. A On czeka na nas zawsze i przyjmuje jak synów marnotrawnych.

Grażyna Karwowska

Modlitwa za misjonarza

Rozpoczyna się jedenasta edycja akcji „Misjonarz na Post”. Jej celem jest modlitwne wspieranie konkretnego misjonarza. Aby włączyć się w akcję, należy wejść na stronę www.misjonarznapost.pl i wylosować osobę, za którą będziemy się modlić. Inicjatywa ma na celu duchowe wspieranie polskich misjonarzy. Co roku dołącza do modlitwy kilkanaście tysięcy osób. Na profilach akcji w mediach społecznościowych można znaleźć treści dotyczące codzienności polskich misjonarzy – filmy, zdjęcia, infografiki. Wszystko po to, aby przybliżyć uczestnikom temat misji. Według danych Komisji Episkopatu Polski ds. Misji na świecie pracuje obecnie 1673 polskich misjonarzy.

Festiwal Nowe Epifanie w Warszawie

„Czemu jesteście zmieszani?” to hasło 15. edycji Festiwalu Nowe Epifanie organizowanego przez Centrum Myśli Jana Pawła II. Festiwal rozpoczął się 14 lutego i potrwa do 24 marca 2024 w Warszawie. W programie pokazy teatralne, koncerty muzyki dawnej oraz filmy. Bilety można nabyć przez stronę noweepifanie.pl, sprzedają obsługujące system kicket.com oraz kasy teatrów. Podstawowym celem Festiwalu Nowe Epifanie jest poszukiwanie nowych, współczesnych epifanii piękna oraz inicjowanie twórczego dialogu artystów z tradycyjną sztuką religijną w duchu „Listu do artystów” Jana Pawła II – tłumaczą organizatorzy.

Vatican na WhatsApp

Kanał na komunikatorze WhatsApp to nowa propozycja serwisu Vatican News w różnych wersjach językowych, w tym polskiej sekcji. Od dziś na bieżąco publikowane będą m.in. najnowsze i najważniejsze informacje z Watykanu oraz Kościoła na świecie. Aby zacząć obserwować nowy kanał informacyjny Stolicy Apostolskiej, należy wejść w następujący link: <https://bitly.ws/3d3xk> Nowa inicjatywa ma na celu jeszcze bardziej przybliżyć odbiorcom nauczanie Papieża, działalność Stolicy Apostolskiej i życie Kościoła na świecie. Ten kanał to także cenne źródło informacji dla dziennikarzy.

Święta z Argentyny

Papież kanonizował pierwszą w historii Argentynkę. To świecka promotorka rekolekcji ignacjańskich Maria Antonia od św. Józefa de Paz y Figueroa, znana jako Mama Antula. Przemierzała tysiące kilometrów pieszo, by nieść ludziom Boga. Jest wzorem apostoelskiej gorliwości i odwagi. Duch Święty wzbudził w niej ogień misyjny, oparty na zaufaniu Bożej opatrności i wytrwałości. Papież zachęcił do przyzywania jej wstawiennictwa.

Ikona to Boże słowo

Teodora Bozhikova urodziła się i wychowała w Bułgarii. Obecnie mieszka w Warszawie. W świątyni w Bliznem możemy modlić się przed Drogą Krzyżową jej autorstwa.

W jaki sposób obrazy zmieniają świadomość? Dlaczego je malujemy? Czasem słyszy się opinię, że pusty, „czysty” kościół bardziej pozwala nam się skupić.

Wnętrze kościoła musi być bardzo dobrze przemyślane. Człowiek nie może czuć się przytłoczony. Sztuka teologicznie poprawna powinna prowadzić do ciszy, do kontemplacji, do Boga. Obrazy we wnętrzu powinny być w podobnej stylistyce, zachowywać harmonię i pokazywać piękno. Tę harmonię moż-

Skąd u pani fascynacja sztuką? Tradycja rodzinna?

Urodziłam się i wychowałam w Bułgarii. Jestem katoliczką, ale Bułgaria to kraj w większości prawosławny, ikony otaczają nas zewsząd. Rodzice zauważyli u mnie zainteresowania plastyczne i muzyczne. W bułgarskich szkołach podstawowych od początku pracuje się z dziećmi, które przejawiają konkretne uzdolnienia. Kieruje się dzieci do specjalnych klas.

Obrazy we wnętrzu powinny być w podobnej stylistyce, zachowywać harmonię i pokazywać piękno. Tę harmonię można uzyskać dzięki współpracy kapłana, architekta, artysty oraz oświeceniowca.

na uzyskać dzięki współpracy kapłana, architekta, artysty oraz oświeceniowca. Niekiedy wystarczy jedna rzecz, aby skupić uwagę człowieka i skierować myśli w stronę Boga.

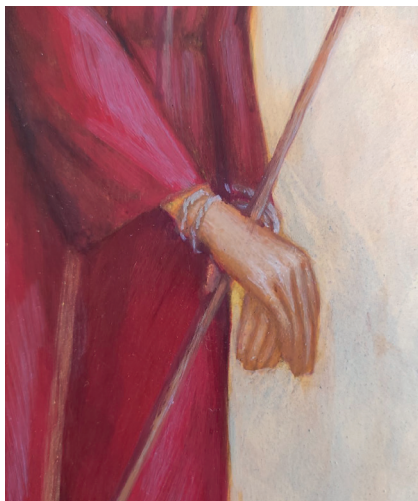
Czym jest ikona?

To spisana Ewangelia. W ikonie nie ma miejsca na dowolność, na przypadek. Bóg objawił się przez słowo, dlatego – malując ikony – staram się być bardzo wrażliwa na słowo Boże. Pamiętam wiele kazań, inspirowuję się nimi.

Posiada pani także talent muzyczny?

Z zawodu jestem konserwatorem zabytków, skończyłam wydział konserwacji na ASP w Warszawie. Od lat prowadzę zajęcia z malowania ikon, z rysunku. Śpiewałam jednak w chórze, teraz prowadzę scholę w parafii na Kawęczynskiej na Pradze. W liceum, jeszcze w Bułgarii, po raz pierwszy zetknęłam się bliżej z ikoną. Przywiozłam tę pasję do Polski. Na studiach poznałam techniki starych mistrzów, metody złotnicze. Stwierdziłam, że mam już wystarczające przygotowanie, by stworzyć pierwszą własną ikonę. Malowałam ją we wnętrzu kościoła, znajmy ksiądz pozwolił mi zostawać po godzinach. Czułam, że praca we wnętrzu świątyni, połączona z modlitwą, jest najlepszą metodą tworzenia obrazu.

A pamięta pani swój pierwszy profesjonalny obraz? Czyli taki, którego nie wstydziła się pani pokazać światu?

Przyszan, że zawsze się wstydzę swoich prac. Inaczej maluje się obrazy dla siebie, a inaczej dla kogoś, zwłaszcza dla kościoła. Obraz, który powstaje dla kościoła, jest własnością kościoła. Dlatego zaczynam od rozmów z proboszczami, od wizyty w konkretnej świątyni. Cieszę się, gdy ktoś ogląda moje obrazy w trakcie pracy, gdy podsuwa uwagi. Przecież ten obraz będzie służył w tym miejscu, tym ludziom... Praca nad ikoną jest dziełem całego Kościoła, włącza się Pan Bóg, artysta powinien modlić się pokornie. Trudno mi nawet powiedzieć, że jakiś obraz jest moim obrazem, bo Bóg jest pierwszym Twórcą.

Gdzie w Warszawie możemy znaleźć pani prace?

Zapraszam na Służew, do kościoła Dominikanów, do kaplicy Przemienienia Pańskiego. W głównym kościele można też znaleźć obraz św. Dominika, inne ikony wystawiane są w zależności od okresu liturgicznego. Część ikon namalowanych dla indywidualnych odbiorców „zniknęła” mi z oczu, nie śledzę ich losów. Dwie inne pojechały do Rzymu, do kościoła klaretynów. W kościele Zmartwychwstania Pańskiego na Targówku można obejrzeć obraz rodziny Ulmów. Nie jestem z niego do końca zadowolona, mam poczucie, że trzeba byłoby stworzyć go inaczej.

Droga Krzyżowa w Bliznem, o której napiszemy w jednym z najbliższych numerów, została już wprowadzona do naszej świątyni. Czy pojawiły się plany na przyszłość?

Na razie nie. Chciałabym rok odpocząć, poświęcić się rodzinie i dzieciom, które potrzebują matki. Plany artystyczne zostawiam Panu Bogu.

rozmawiał ks. Janusz Stańczuk (cdn.)

Przed zwycięstwem było cierpienie

odc. 1/6 : Tajemnica szczęścia

W kolejne niedziele Wielkiego Postu będziemy przyglądać się poszczególnym aniołom, widocznym na polichromii w naszym prezbiterium i zapraszać czytelników do osobistej medytacji.

Wielka dekoracja malarska nad ołtarzem w Bliznem zachwyca oko i duszę. Ukazuje Chrystusa w majestacie, trzymającego w ręku otwartą księgę z biblijnym wersem: „Uczyńcie wszystko, cokolwiek wam powie.” (J 2, 5). Po prawej i lewej stronie malowidła obecnych jest sześciu aniołów. Każdy z nich jest zwrócony w stronę Zbawiciela i dzierży w dłoni inne narzędzie Męki Pańskiej, m.in. krzyż, koronę cierniową, kielich.

– Ma nam to przypominać, że przed zwycięstwem było cierpienie – powiedział nam artysta malarz Sylwester Piędziejewski, profesor warszawskiej Akademii Sztuk Pięknych, gdy we wrześniu 2020 roku ostatnimi ruchami pędzla wieńczył prace nad polichromią w Bliznem (autorką koncepcji była profesor Joanna Stefańska).

ZAPROSZENIE DO MEDITACJI:

Anioł w lewym górnym rogu dzieła, bohater dzisiejszego odcinka, ma na twarzy dyskretny uśmiech, a w ręku trzyma krzyż. Wpatrując się w niego, spróbujemy rozważyć tajemniczą więź, łączącą świt Zmartwychwstania z agonią Golgoty; nasze życiowe zwycięstwa ukoronowane krzyżami, radość wyrosła na płaczu, jak w poetyckich wersech psalmisty: „Ci, którzy we łzach sieją, żąć będą z radością”. Czyżby tam, gdzie jest miłość, był ból? Tam, gdzie jest dobro, był ból? Tam, gdzie jest piękno...

A po drugiej stronie bólu jest... szczęście. Nie koniec, lecz początek, nie śmierć, lecz życie.

I na odwrót: prawdziwy krzyż antycypuje chwałę. To dlatego w opisie Męki Pańskiej autorstwa św. Jana Chrystus idzie w kierunku Golgoty jakby w pełni majestatu, triumfalnie, z pełnią godności. Po czym można to poznać? Warto przeczytać tę Ewangelię samodzielnie, właśnie w takim kluczu.

W pierwszym tygodniu Wielkiego Postu życzymy błogosławionego zatrzymania wzroku

na lewym górnym fragmencie polichromii, a za tydzień powiemy o kolejnym narzędziu Męki w anielskich dłoniach: cierniowej koronie...

Paulina Konieczna

„Wieczór przynosi przerażenie, lecz nim nadejdzie poranek, wszystko mija...” (Iz 17,14)

Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **18.02 – niedziela**, o g. 17.30 Gorzkie Żale; zachęcamy do udziału w nabożeństwach stacyjnych w Warszawie; taca na Seminarium; zachęcamy do abstynencji; można swoje postanowienia wpisywać do księgi parafialnej.
2. **22.02 – czwartek**, święto katedry św. Piotra Apostoła.
3. **23.02 – piątek**, Czerdziestogodzinne Nabożeństwo, wystawienie Najświętszego Sakramentu po Mszy św. o g. 8.00, po Mszy św. wieczornej Droga Krzyżowa, następnie adoracja Najświętszego Sakramentu do g. 21.00.
4. **24.02 – sobota**, Czerdziestogodzinne Nabożeństwo, zachęcamy do adoracji.
5. **25.02 – niedziela**, rozpoczynamy Rekolekcje Wielkopostne, które wygłosi o. Marek, o g. 17.30 Gorzkie Żale, dzieło pomocy misjonarzom Ad gentes zbiórka do puszek. Za udział w nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żalach można zyskać odpust zupełny.
6. **Nasz kościół wzbogacił się o Droę Krzyżową**, dzieło ikonopisarzy działających przy Atelier św. Eliasza.
7. Zapraszamy do czytania prasy katolickiej.
8. **Są wolne intencje mszalne.**
9. **Bóg zapłać wszystkim** za przyjęcie kolędy, za ofiary składane przy tej okazji jako wyraz troski o wygląd naszej świątyni.

89-LETNI PARAFIANIN O POCZĄTKACH NASZEJ PARAFII

Pomagaliśmy z całych sił – powiedział Pan Józef Kieszek w wywiadzie, jaki można przeczytać w Książce jubileuszowej wydanej z okazji 25-lecia parafii.

Są osoby, których twarze nieodłącznie kojarzą się z danym miejscem, a jedną z wizytówek kościoła w Bliznem niezaprzeczalnie są Państwo Kieszek. Pana Józefa można często zobaczyć w pobliżu ołtarza, gdzie sprawuje posługę jako lektor, Pani Danuta ma zaś swoje stałe miejsce w jednej z tylnych ławek świątyni. To nobliwe małżeństwo z wsią Blizne związane jest od 49 lat. Z wywiadu przeprowadzonego przez ks. Janusza Stańczuka dowiadujemy się, czemu postanowili tu osiedlić:

„Działka położona była wśród pól. Mieszkańcy okazali się przyjaźni, oddani sobie, szanujący ludzi. Cieszyliśmy się jak dzieci” – czytamy.

W książce jubileuszowej Pan Józef wspomniął same początki parafii, w tym procesję z przeniesieniem Najświętszego Sakramentu do nowo powstałej kaplicy:

„Nasza radość była tak wielka, że postanowiliśmy z żoną ufundować tabernakulum” – powiedział nasz Parafianin, który w historii świątyni wielokrotnie sięgał do własnej kieszeni lub organizował zbiórki pieniędzy na rzeczy potrzebne do wyposażenia świątyni.

W rozmowie Pan Józef nawiązał także do pierwszych lat działania parafii, dzieląc się z nami kilkoma smaczkami:

Państwo Kieszek zakupili dla parafii figurę Matki Bożej Różańcowej z Fatimy. W 2020 roku, w 15-lecie pierwszych sobót miesiąca w Bliznem, wierni złożyli pod nią wieńce róż.

„Kiedy trzeba było wyczyścić staw, zrobiłem tratwę ze starych palet i styropianu. Razem z ks. Kacprem pływaliśmy po stawie i kosiliśmy rośliny” – powiedział.

Ponadto przytoczył historię powstania Wspólnoty Krwi Chrystusa, a na koniec zdiagnozował, co jest jeszcze do zrobienia w parafii:

„Różne sprawy organizacyjne czasami się zacinają, trzeba ciągle pilnować. Czasem dochodzą do głosu ludzkie ambicje. Danusia, moja żona, prowadziła kiosk niemal od początku. Teraz nie ma następcy. Pracy jest zawsze dużo”.

Paulina Konieczna

Pelen zdjęć, relacji i artykułów album jubileuszowy można pobrać ze strony www.objawieniepanske.waw.pl lub korzystając z tego kodu QR:

Zachęcamy do tego, aby zapoznać się z książką i jeszcze lepiej zrozumieć istotę naszej parafii.

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 - Msza święta dla dzieci (wrzesień - czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00, 18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:

majowe, czerwcowe, październikowe

po Mszy św. o godzinie 18.00 a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 7220250

NOWE KONTO PARAFII

Nastąpiła zmiana konta parafialnego

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

REDAKCJA

redakcja.objawieniepanske@gmail.com

www.objawieniepanske.waw.pl

(do ściągnięcia poprzednie numery Epifani razem z Epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR

CENA: dobrowolne ofiary złożone do koszyka

ZAPRASZAMY DO WSPÓŁPRACY

Redakcja zastrzega sobie prawo modyfikacji tekstów.

